

ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP**B év**

1 – 4 oldal

Olv.: 2Kir 4,42-44 – Ef 4,1-6 – Jn 6,1-15

A csodálatos kenyérszaporítás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Szent lakóhelyén az Isten kegyelmet, türelmet, békét ad az egyetértőknek!

Imádkozzunk azért ebben a szentmisében, hogy ez a lelkiület meggyökeresedjen bennünk. Mindenki keresi az Istent - még az is, aki akár tagadja az Istent, azokról nem is szólva, akik különböző felekezetekhez tartoznak, még inkább azokról, akik egy vallási közösséghez tartoznak, mondjuk katolikus keresztények - és az egyetértés mintha mégsem valósulna meg.

Azon kellene elgondolkodni,***hogy egyetértés csak az Istenben lehetséges!***

Valami gond lehet az Istennel való kapcsolatunkkal.

Ha ez a kapcsolat valódi, ha ez élő,

akkor magától értetődő az egyetértésünk is.

Vizsgáljuk meg a gondolatainkat és próbáljunk továbblépni.

***Ezt a kérdést tegyük életünk központi kérdésévé,
mert egyetértés nélkül oldott kéveként hullunk szét!***

Az egész emberiségnek ez a problémája,
nekünk, magyaroknak is és minden nemzetnek.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Vasárnapról-vasárnapra sajátos találkozásokon vehetünk részt Jézussal. Ma Jézus találkozik a sokasággal. Észreveszi, tudja ezeknek az embereknek a szükségét, gondját, baját. Úgy van velük kapcsolatban, mint aki meg akarja szüntetni az emberek megpróbáltatásait. Ezek a találkozások minden alkalommal étkezéssel kapcsolatosak. Nem véletlen, hiszen az étkezés több mint evés. Az étkezésnek - főleg abban a korban – rítusa volt. Az étkezés családi esemény volt. Erre meghívhattak másokat is, vagy mások is bekerülhettek ebbe a közösségbe és részesei lehettek nem csupán az asztalnak, hanem az emberekkel való találkozásnak is. Ez jellemzője volt abban az időben ezeknek az étkezéseknek. Rítusa volt ezeknek, találkozást is jelentettek. A találkozás nyomán lelki gazdagodást is jelentettek. Ahol emberek találkoznak, ott mindenképpen lelkileg gazdagodnak.

Jézus Isten asztalához akar leültetni minden embert!

Nem véletlen, hogy Jézus ezeknek a különböző étkezéseknek, lakomáknak igen nagy jelentőséget tulajdonított, hiszen ő nem idegenként élt abban a közegben.

Az sem véletlen, hogy amikor az örök üdvösségről kapunk hírt a Szentírásban, akkor az is valamilyenfajta lakoma, egy lakomának a képében írja le.

***Ez a lakoma a találkozást hangsúlyozza,
az ember találkozását az Istennel!
Ez a boldogság!***

Ha ez a találkozás igazi
és az Istennel történik ez a találkozás,
akkor ez mindent felülmúl!
Soha el nem múló!
Ahogy az igazi találkozások sem múlnak el.
Lehet, hogy az idő eljár, de a találkozások nem szűnnek meg.

Jézussal kapcsolatosan többször leírják az evangélisták, hogy különböző találkozókon vett részt. Sőt, olyan emberekkel ült le egy asztalhoz, akikkel az akkori kiváltságosok, főleg a farizeusok, az írástudók, a főemberek nem ültek volna le egy asztalhoz. Jézus vállalta ezeket az ítéleteket is, mert ő tudta, sokkal jobban tudta, mint ők, hogy ezeknek a közös asztaloknak mi a jelentősége. A mai evangélium valamiképpen ezt a jelentőséget hangsúlyozza.

Egy hatalmas tömeget lát el Jézus. Rengeteg embert telepít le, nem egy asztalhoz, mert mások a körülmények, más közegben vannak, de megeteti őket. Nagyon jelentős. Ezek az emberek először föl se fogják, hogy itt csoda történik, csak egyszerűen élnek ezzel a lehetőséggel. Amikor rádöbbennek arra, hogy mi is történt, akkor Királlyá akarják tenni. Erőnek-erejével akarják Őt vezetőjüké tenni, hiszen enni adott, kenyeret adott. Nem tudnak arról, nem tudják azt, hogy Jézus nem valamilyenfajta kortes cselekedetet tesz. Nem maga mellé akarja állítani ezeket az embereket. Egészen másról van szó. Találkozásról.

***Jézus egész munkálkodása azt a célt szolgálja, hogy
Isten és ember újra találkozzon!
Jézus Isten asztalához akar leültetni minden embert!***

Jézus a kenyérben az életét adja oda értünk, mert szeret!

Nagyon fontos, hogy **értsük**, mit is akar Jézus. Értsük az Istent, mi az Isten gondolata velünk kapcsolatosan. Itt a mai elbeszélés nyomán azt kellene felfogni, azt kellene megérteni, hogy mit akar Jézus mondani. Azok az emberek ebből mennyit fogtak fel, én nem tudom. Bizonyára, volt, aki értette, volt, aki nem. Inkább kevesebben értették, mint sokan. Amikor Jézus továbbviszi a gondolatot, akkor sokan hátat fordítottak neki. Csodáról van szó, de a csoda jel. Ezt a kulcsszót kell ma elfogadnunk, mert ez a csoda valamit jelez. Nem az a döntő, hogy annyi ember evett, hanem valamit jelez.

A csoda azt jelzi, hogy Jézus a kenyér!
Jézus az a kenyér, akiből élhetünk,
aki az életét adja oda értünk, ezért Kenyér!
Őt kell keresni! Őhöz kell menni! Őt kell enni!

Zsargonban mondják: „Mit eszel rajta?” Mit eszünk mi Jézuson? Hát ezt! Azt, amiről szó van ebben a csodában is. Ez a lényeg, ez az üzenet:

***Jézus tudja, hogy mi az ember gondja!
Jézus tudja, mi az ember baja és erre válaszol és ez a szeretet!
Végeredményben ezt kell megértenünk!***

***Ha mi Jézushoz tartozunk,
ha mi Isten népének a közösségéhez tartozunk, akkor ez azt jelenti:
tudjuk, hogy mi a gondja a másik embernek!***

Egy öreg rabbi írta le ezt a gondolatot egy visszaemlékezésében. Egy kocsmában, egy részeg embertől tanulta. Egyik részeg ember kérdezi a másiktól: „Szeretsz te engem?” Válaszol, hogy igen. Aztán hörpintett egyet a borból, feléje fordult és csak ennyit mondott: „Ha szeretnél engem, tudnád mi a bajom, de nem tudod. Nem is igaz, hogy szeretsz.” Ez az a mozzanat, amin ennek a csodának a kapcsán el kell gondolkodni. Jézus, aki táplálta az emberek lelkét, tanította őket, látta, hogy mire van még szükségük. Ezért telepíti le őket. Ezért eteti meg őket.

***Ez több mint kenyeret törni!
Ez azt jelenti, hogy Jézus szereti őket,
mert ismeri, hogy mire van szükségük!***

Találkozik, találkozik ezzel a sok ezer emberrel és ezek az emberek nemcsak jóllaknak, hanem ezek az emberek, - még ha félre is értik és Királlyá akarják tenni – *valamit megsejtenek, hogy itt többről van szó!*

Nekünk, akik 2000 évvel később élünk,
akik már annyiszor olvastuk a Bibliát,
annyiszor hallottuk már ezt a történetet,
annyit hallottunk már Jézusról,
tovább kellene jutnunk, mint ameddig ők jutottak!
Ez a tovább azt jelenti: Jézushoz kell menni és őt kell enni!

***Őt kell felismernünk és Őt kell megismernünk,
hogy hogyan a világ Kenyere?
Úgy, hogy odaadja Magát! Mindegyikünknek!***

Ha komolyan gondoljuk a hitünket, akkor ebben kell utánozni Jézust. Ha felismerjük a másik ember gondját, baját, szükségét, akkor eljött az a pillanat, amikor odaadhatjuk magunkat. Amikor ki tudjuk fejezni azt, hogy összetartozunk. Ennek a mai vasárnapnak ez az igazi üzenete. Állandóan keressük mi azt, hogy hogyan is kellene, mit is kellene tenni? Mi is az a szeretet? Annyiszor mondjuk mi papok is és az emberek is szívesen használják. Ilyen egyszerű. A részeg ember megmondta: *Ha szeretnél, akkor tudnád, mi a bajom!* Ha nem tudom, hogy mi a másik ember baja, akkor semmi közöm hozzá.

***Erről a pontról el kell lépni,
erről: hogy semmi közöm hozzád,
mert akkor hogyan tartozunk össze egymással?***

„Viseljétek el egymást szeretettel!”

A másik nagy üzenete ennek a mai vasárnapnak, - ezt az Efezusi levélben hallottuk, - „Viseljétek el egymást szeretettel!” Egy pszichológus írta le. Az egyik páciense állandóan panaszkodott. Általánosnak mondható, hogy inkább a feleségek panaszkodnak az urukra. Általában ez az igazság. A férfiak kevésbé, még ha bajuk is volt. A pszichológusnak nagyon panaszkodott egy asszony. Erre a következőt mondta neki: - ez nagyon tanulságos – „Mi lenne, ha te jobb feleség lennél?” Erre elhült az asszony, mert ő meg volt győződve arról,

hogy ő a legjobb feleség. A pszichológus folytatta: „Ha abbahagynád azt, hogy te ebből az emberből egyre jobb férfit faragjál, akkor valószínű, hogy a problémák is megoldódnának.”

„Viseljétek el egymást türelemmel!”

Mi mindig a másiktól akarunk jobb ember faragni. Nem! Keresztény embernek - Szent Pál tanítása alapján, aki Jézustól tanult, - önmagát kell formálnia, alakítania.

***Az embernek önmagával szemben kell szigorúnak lennie,
szigorú elvárásokkal lennie,
a másikat meg türelmesen elviselnie!
Nincs más út!***

A mai vasárnapon tegyük magunkévá az üzenetet.
Jézus azt akarja, hogy mi emberek találkozzunk az Istennel,
hogy meggyógyuljon az Isten és ember kapcsolata.
Újra Istenhez tartozzunk! Így is mondhatnám:
Egy asztalhoz ülünk az Istennel.
Az Isten asztalához mindenki leülhet. Nagyon fontos.

***De egy elvárása van az Istennek velünk szemben:
Az Ő asztalától mindenki más emberként álljon fel!***

Ne azzal foglalkozzunk, hogy ki mindenki ülhet az Isten asztalához.
Azzal foglalkozzunk, hogy más emberként kell onnan felállni!
Minden vasárnap itt vagyunk.
Körülvesszük ezt az asztalt, Jézus asztalát. Mindenki bejöhet.
Itt nincsenek ajtónállók, hogy igazoltassák azokat, akik bejönnek.
Bárki itt lehet, mert Isten asztalánál mindenkinek helye van.

***Viszont, mi akik itt vasárnapról-vasárnapra összegyűlünk, - sokan már idősek, -
azon kell elgondolkodnunk,
milyen emberré váltunk vasárnapról-vasárnapra?***

Ha csak azért jövünk ide, hogy a lelkünket tápláljuk,
Ha csak azért jövünk ide, hogy egymással találkozzunk,
akkor valamit elvétünk.

***Istennel kell találkozni!
Akkor van reményünk arra,
hogy egymással is találkozhatunk és napról-napra jobb emberek leszünk!***

+ A M E N +

Könyörögjünk

Istenünk, magunkhoz vettük ezt a mennyei Szentséget, Szent Fiad szenvedésének örök emlékét. Add, kérünk, hogy üdvösségünkre válják az az ajándék, amelyet kimondhatatlan nagy szeretetében Ő maga adott nekünk, aki él és uralkodik mindörökkön örökké.

+ A M E N +